

Kampen om Jerusalem 2012

Jerusalem har kommit i fokus för världspolitiken som aldrig tidigare. Sedan Barack Obama blev USA:s president och ledare för världens supermakt har det skett en markant förändring. Obama har varit tydlig med att upprättandet av en palestinsk stat hör ihop med att östra Jerusalem blir dess huvudstad. Obama-administration har en noga övervakning av all judisk byggnation i Jerusalem och på den så kallade Västbanken dvs, Judeen och Samarien.

Världens ledande politiker vill dela Jerusalem så att den östra delen blir palestiniernas huvudstad och den västra judarnas huvudstad. Det blir märkligt och motsägelsefullt när samma ledare idag inte erkänner Jerusalem som judarnas huvudstad, utan demonstrativt har sina ambassader i Tel Aviv. Visserligen antydde USA:s presidentkandidat, Mitt Romney, när han besökte Israel i början av augusti, att han var beredd att flytta den amerikanska ambassaden ifall han blir president.

Man tycks vara mer eniga om att dela Jerusalem än att vilja stoppa en ny förintelse av det judiska folket. Och det känns skrämmande att ledande politiker verkar vara så naiva i detta sammanhang. Ett exempel på det är när Sveriges utrikesminister, Carl Bildt, säger att freden i Mellanöstern bygger på ett delat Jerusalem.

Det vi hör nu i ledande politikernas uttalanden ingår i ett diplomatiskt spel där man vill vinna sympati för den egna saken. Både den palestinske presidenten Abbas och den israeliske presidenten Peres uttalade sig i denna fråga i juni månad. Abbas menade att, om inte Jerusalem blir Palestinas huvudstad blir det ingen stat över huvud taget. Och Peres varnade för att försöka tvinga fram ett fredsavtal i vilket Jerusalem delas. Det skulle kunna leda till ett världskrig, menade han.

På vilka grunder vill man dela Jerusalem, så att den gamla delen av staden med de bibliska platserna skulle komma i palestiniernas händer? Det finns inga folkrättsliga grunder för en sådan delning! Det har tidigare slagits fast (bl.a. i artikel 80 i FN:s stadgar) att det judiska folket har lagenlig rätt till hela Jerusalem.

Israels invasion 1967, då man tog tillbaka den östra delen av Jerusalem, som då var ockuperad av Jordanien, innebar att både judar och palestinier fick tillgång till hela Jerusalem, vilket inte var möjligt tidigare. Sedan dess har Jerusalem varit en öppen stad där alla människor har rätt att röra sig. (Undantag är tempelplatsen för judar).

Varför är Jerusalem en så viktig stad i det världspolitiska spelet just nu? Har det något med Guds frälsningshistoriska tidschema att göra? Kanske det är så. Profeten Sakarja har sagt angående Jerusalem: *"Se, jag skall göra Jerusalem till en berusningens kalk för alla folk runt omkring. ... jag skall göra Jerusalem till en tung sten för alla folk runt omkring ... Och alla jordens folk skall församla sig mot henne."* Sak. 12:2-3.

Enligt dessa ord är det Gud själv som ställer Jerusalem i fokus, att vara en berusningens kalk och en tung sten för nationerna runt omkring Israel. Varför det? Därför att Han har utvalt denna stad att vara sammanlänkad med Honom själv. Gud har sagt: *"Men Jerusalem har jag utvalt för att mitt namn skall vara där..."* 2 Krön. 6:6.

Jerusalem är alltså inte bara judarnas huvudstad, den är framför allt Guds egen stad! Och då är Hans ord viktigare, och väger tyngre i sammanhanget, än vilken som helst presidents ord. Om Sakarjas profetia

handlar om vår tid, vilket mycket talar för, då har vi en besvärlig situation framför oss.

Samtidigt med konflikten mellan israeler och palestinier har vi det akuta hotet från Iran. Vilket som är värst, eller svårast att hantera, kan vara svårt att avgöra för oss som står vid sidan av.

Den 15 februari i år kunde man läsa följande rubrik i Dagens Nyheter: *"Hotet om krig får världen att hålla andan"*. Artikeln handlade om det hot som Iran utgör med sitt kärnvapenprogram. Att iranska ledare ständigt hotar Israel med sin verbala hets är allmänt känt.

Irans högsta andliga ledare Ali Khamenei uttalade den 15 augusti att Israel kommer att försvinna från "den geografiska scenen".. Och två dagar senare kallade Irans president Mahmoud Ahmadinejad Israel för en concertumör som man snart kommer att ta kål på. Sådana uttalanden är inte bara tom retorik, ty Iran kan sätta kraft bakom orden. Uppgifter gör gällande att Iran kan ha så mycket som 200 000 stridsberedda missiler som är riktade mot Israel.

Profeten Sakarja har också talat om att: *"... Herren skall samla alla hednafolk till strid mot Jerusalem. Staden kommer att intas..."* Och när det sker kommer Herrens dag att stå för dörren, när *"... Herren skall stå med sina fötter på Oljeberget, mitt emot Jerusalem, österut. Och Oljeberget ska delas mitt itu... till en mycket stor dal..."*. Sak. 14:1-4.

Vi bör ta Bibelns profetiska ord på största allvar, samtidigt som vi också bör lyssna till dagens seriösa forskare som uttalar sig om tidens allvarliga läge. I början av år 2012 hade Dagens Nyheter en artikel där en grupp forskare menar att vi närmar oss en global katastrof eller domedag. Orsaken till det är, som de säger, dels att det görs för lite och otillräckligt i arbetet för att minska kärnvapenspridningen i världen, och dels att strävandena att hejda den globala uppvärmningen står stilla.

Frågan är om vi inte snart nog måste börja inse att scenariot på världsarenan visar allt tydligare att tiden hastar mot en Guds dom över människors synd, orättfärdighet och girighet. Vi kan inte förhindra det oundvikliga förlopp som Gud i sin vishet har bestämt, men vi kan påskynda det med vår överlåtelse till Herren i ett rättfärdigt leverne, och genom våra förböner för Jerusalem. Se Petrus andra brev 3:8-13.

Det är nog inget år som det spekulerats kring så mycket som just år 2012. Det har skrivits böcker och gjorts film, och på webben är det fullt med artiklar som pekar ut 2012 som ett undergångens år. Inte minst har Mayafolkets tidsräkningssystem, som nedtecknats i en kalender, blivit uppmärksammat. Mayafolket härstammar från Centralamerika och deras kultur uppstod ett par tusen år före Kristus. Deras tidskalender slutar vid vintersolståndet, den 21 december 2012.

Men, *"vi som hör dagen till"*, som Paulus skriver i Första Tessalonikerbrevet 5:8-11, behöver inte vara rädda eller känna oro inför det som måste komma. Tillhör vi Kristus är han vårt beskydd och vårt eviga hopp. Låt oss därför vara glada och hylla vår frälsare och Herre i allt det vi gör. Vi väntar inte på katastrofen, vi väntar på Kristus, Konungens ankomst!

Claes-Göran Bergstrand

Hässelby, 2012-08-19